

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (in s e r a t e) vsprejema upravnilstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Sementiških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Štev. 245.

V Ljubljani, v torek 26. oktobra 1897.

Letnik XXV.

Splošni avstrijski poljedelski shod.

Odbor za prireditve tega shoda, ki se vrši dne 14. novembra t. l. na Dunaju, vabi k udeležbi z nastopnim oklicem:

Kmetje iz vseh avstrijskih dežel! Beda kmetškega stanu vedno narašča. Večletnim slabim letinam je sledila po mnogih krajih še mnogo slabaja v letošnjem letu, kar je povzročila toča, nalivi in nenavadna povodnji. Tisoči kmetov zrô skrbi polno bodočnosti v lice, tisoči in tisoči ostavijo domovino, ker jim je zmanjkalo za življenje in obstoj potrebnih sredstev, stotisoči so se pa morali vsled sedanjega gospodarskega nereda zadolžiti do vratu, in vkljub temu v tej brezmejni nesreči 12 milijonov avstrijskih kmetov zamaš čaka na obljubljeno pomoč.

Opetovano je vlada že predložila načrt zakona glede stanovske kmečke organizacije, toda brez vsakega uspeha; brez vsake koristi in brez konca se že proučava vprašanje o terminokupčiji z žitom in o preosnovi žitnih borz; z narodnogospodarskega stališča nad vse meje škodljivi naredbi glede mlinarskega obrta sta še vedno v veljavi, in vkljub neznosni bedi se še podaljšuje negotoba z Ogersko po stari krivičnosti. Vsi ti pojavi in dejstva, katerih se ne da tajiti, nam nalagajo dolžnost, da skupno povzdignemo svoj svareči glas, kajti nadalje nespremenjeno ohraniti sedaj vladajoče razmere se pravi popolno uničiti ves kmečki stan.

Poljedelci iz vseh dežel! Avstrije! Jedinini in složni hočemo pokazati na „splošnem avstrijskem shodu poljedelcev“, da ima tudi kmet pravico zahtevati državnega varstva za svoj gospodarski obstoj, da kmet ne more živeti od narodnostnih bojov in nasilstev ter ne plačevati davkov, da mora konečno zahtevati plodonosnega delovanja na polju socialne in gospodarske preosnove, in da vsi, brez razlike jezika in narodnosti, skupno zahtevamo, da se ohrani avstrijski kmetški stan na podlagi državnega reda, moči in veljave.

Na tem kmečkem shodu se bodo obravnavala za ves kmetški stan najvažnejša vprašanja. S tem, da se mnogobrojno udeležite „splošnega avstrijskega kmetškega shoda“, ter s tem, da bodete soglasno pritrdili predloženim vam resolucijam, kakor tudi s svojo jedinstvo pri tej redki slovesnosti avstrijskih poljedelcev boste pokazali, da se zavedate svojih državljanskih pravic v celokupnosti avstrijskega poljedelstva, ter dospeli do prepričanja, da z izvajanjem te svoje pravice ne izpolnujete samo dolžnosti samoobrambe, marveč tudi domovinske dolžnosti. Pridite torej kar najmnogostevilneje, gre se za ohranjenje stanu, ki ohranjuje in živi in ki je podlaga naše države.

Vsako poljedelsko društvo (zadruga itd.) odpošlje lahko zastopnika s pismenim pooblastilom na Dunaj. Koder pa takega društva še ni, naj poskrbi za to občina sama. Ako so posamni kraji le preveč oddaljeni od Dunaja, zastopa lahko jeden odposlanec več društev ali občin. One može, katerim ste povodom zadnjih volitev v državni ali deželni zbor poverili svoje zastopstvo, bode gotovo veselilo, ako se bodo mogli izkazati na tem shodu s prav veliko pooblastili.

Krščansko-socialni poslanci slovanske in nemške narodnosti so že po veliki večini izjavili, da so voljni sodelovati pri tem poljedelskem shodu.

Poslanci katoliške ljudske stranke se udeležé shoda, kakor čujemo, brez izjeme vsi. Tudi nekateri zastopniki drugih strank, kakor poljske in nemške ljudske stranke, se istotako strinjajo s tem oklicem.

Dopisi glede udeležbe pri kmečkem shodu naj se dopošiljajo zapisnikarju krajevnega odbora, župniku Rudolfa Eichhorn v Nussdorfu pri Dunaju.

Resnice iščejo.

Iz Zagreba, 23. okt.

Radi nagle sodbe, ki je oglašena radi groznih dogodkov v Sjeničaku v 12 okrajih in ne samo v 8, kakor sem zadnjič poročal, vznemirjeno je vse ne samo na Hrvatskem nego še posebno na Ogerskem.

Mažare so ti pojavi na Hrvatskem popolnoma iznenadili, kajti celih trinajst let so bili navajeni poslušati tolažljiva poročila uradnih hrvatskih časopisov, da je današnji ban Hrvatsko popolnoma umiril in uredil. In oni so to verjeli ter si niso dali truda, da zvedo pravo resnico o mnenju samega hrvatskega naroda. Mažari so mislili, da so v novjšem času hrvatski mažaroni odobraval take odredbe domače in zajedniške vlade, ki so očevidno protivne sklenjenej nagodbi med obema državama. Mažari so mislili, da je prišel čas, ko bodo mogli brez zapreke širiti dalje skoz Hrvatsko do Jadranskega morja svojo mažarsko državno idejo, češ da se tej nakani ne bodo ustavljali celo Hrvati. Mislili so, da so v narodnem pogledu gospodarji že do Jadranskega morja. Za gmotne zadeve Hrvatske pa še vprašali niso, to jim je bila deveta skrb. Vedno so odgovarjali, če je Hrvatska avtonomna, naj skrbi tudi sama za svoj gmotni napredek, sicer pa smo zadovoljni, da dobivamo 10 milijonov goldinarjev čistega dohodka iz te kraljevine. Kaj so jim bile mari železnice, neurejene reke in velika močvirja, živinska kuga, trtna uš, velike povodnji in toča, slabo razvita trgovina in industrija. Kaj jim je mar, da Hrvatsko še zdaj teži regalno pravo vinotočja, ko je na Ogerskem že zdavnej odpravljeno, ker je to pravo velika krivica za narod, saj mora plačevati v to ime vsako leto čez jeden milijon goldinarjev. In koliko je še drugih takih krivic, ki jih mora narod trpeti. A tudi nobeden ne vpraša, za koliko se je davek povečal v zadnjih letih, posebno odkar so odpravljene zadruga. Poprej je plačevala jedna zadruga 5 do 10 goldinarjev davka; zdaj pa plačuje posamezni deležnik take zadruga, iz katere jih je morada po pet do šest, gotovo 15 do 20 goldinarjev davka na leto. In zdaj se vse čudi, kako je to, da je narod tako nezadovoljen, ter dohajajo iz Ogerske dopisuni v Zagreb, da pozvedo na merodavnem (!) mestu uzroke tega nezadovoljstva. Mi se čudimo, da se niso zadovoljili s poročilom splošno poznatega dopisuna v „Pester Lloyd“ in pa z opisi v naših uradnih časopisih. Toliko so Mažari vendar pametni, da se jim takšna

LISTEK.

Maria Luggau.

(Popotna črtica. — Jož. Lavtižar.)

(Konec.)

Večkrat se še ozrem nazaj proti cerkvi, ko zapuščava s tovarišem sveti kraj. Zdelo se mi je, kakor bi bil ondi nekaj popustil. Da, pustil sem tam marsikaj, kar me je težilo, s seboj pa sem vzel najprijetnejši spomin za vselej.

Sedaj sva na meji. Tablica na smreki nama pové, da je tukaj konec koroške vojvodine in da se začenja tirolska knježevina. Svet je čezdalje višji. Ze Luggau stoji 1105 metrov nad morjem, visočina pa še vedno narašča. Na južni strani štrli ponosni Hochspitz v sinji zrak (2592 m), ob severu pa mu je sosed ravno tako visoki Egggenkofel in njegov manjši drug Steinrastl. Po potu je naju zabavala postarna ženica. Pripovedovala je, kako rada hodi v Luggau v cerkev, da gre vsak dan, ako je le mogoče k maši (eno uro daleč!), kako da imajo dobre „gospode“ in še več drugega.

Prva tirolska župnija je Unter Tilliach z lepo cerkvijo sv. Florijana. Na župnišču je napis: Vidum und Restauration. Gotovo je v njem gostilnica zaradi tega, ker prebivajo kmetje precej visoko v gorah, da dobe ob nedeljah pri cerkvi nekoliko postrežbe. Ravnine tukaj skoro ni nobene, vse njive so v bregovih. Kmetiški domovi stojé raztreseni jeden tukaj, drugi tam. Letino imajo zelo pozno. Želi so ravno oves, rež je bila pa še zelena. Zenske so bolj majhne a močne, možaki čvrsti in večinoma s kosmato brado a la Andreas Hofer in Speckbacher. Govoril sem z nekaterimi, toda razumel sem jih zelo težko. Pri takem dijalektu smo s svojo nemščino skoraj popolnoma par terre.

Sedaj-se svet vendar nekoliko odpre. Od daleč vgladaš na precej visokem robu veliko vas Ober Tilliach (1446 m). Ako pogledaš pri zidanem znamenju skozi vratica, vgladal bodeš Kristusa na Oljski gori in bral napis:

Wohin mein lieber Wandersmann,
Steh still und halt ein wenig an,
Betrachte meinen blutigen Schweiss,
Alsdann geh und mach deine Reiss.

V Ober Tilliachu dobiva prav dobro gostilno „zum Unterwirth“. V prostorni veži je sedela družina ravno pri skledi „knedeljnov“. To je tirolska narodna jed kakor pri nas žganci. Prijazna gospodinja jih nama da pokusit, pa oba skupaj nisva mogla jednega snesti. Delajo jih iz pšenične moke, med katero pomešajo nekoliko jajec in sira.

Od tu se začenja samotna pot skozi gojzde in senožeti. Orožniku, ki naju sreča, sva se morebiti zdela sumljiva. Bila sva res že nekoliko izdelana, pa vendar obče še v dobri „kondiciji“. Da mu prihranim službeno vprašanje, ga prijazno pozdravim ter mu povem, odkod prideva in kam sva namenjena. Ob potu, ki se zgublja v navadno stezo, stoji cerkvice sv. Petra. V steni je vdolan nabiralnik in poleg njega originalna prošnja:

Wanderer, Wallfahrer:

Willst du einst ein bei der Himmelsthir
So spende St. Peter einen Kreuzer hier.

Na Ziljo, najino zvesto spremljevalko, bi bila pa kmalo pozabila, tako je opešala reva. Vedno je manjša, zgublja se čezdalje bolj in ko prideva na najvišji vrh (1518 m) — ni je več.

poročila, kakršna so bila v omenjenih časopisih, niso zdela popolnoma verjetna, kajti le sumničiti in dolžiti, pa nič dokazati, to ni pošteno delo. Bolje je povedati resnico, če tudi je bridka, saj se more le na tak način najti potem sredstvo, da se odstrani zlo.

Po poročilih, ki so jih poslali omenjeni dopisniki iz Zagreba v Budimpešto, moremo razsoditi, da niso našli pravega poduka na merodajnem (1) mestu. Razumi se, da so iskali ti ljudje resnice v onih krogih, kjer se najteže najde. Pri opoziciji se ni nobeden oglašil, kajti ta je zdaj na Hrvaškem na slabem glasu, pa je bolje ž njo sploh nič občitati. In vendar bi bili v njenem taboru zvedeli marsikaj, kar bi jim razjasnilo današnji položaj. Seveda je v očeh teh mažarskih poročevalcev najmerodavnejši faktor na Hrvaškem ban sam. Komaj se je povrnil iz Benedk v Zagreb, ga je že poiskal zvedljivi dopisnik, da se pogovori z njim ob uzrokih omenjenih nemirov. Pa je li kaj novega zvedel? Vse same fraze v drugem obliki. A najbolj čudna se nam zdi izjava banova, da on o situaciji ni popolnoma podučen, ker je bil nekaj časa odsoten, vendar pa misli tudi on, da je skrivila te neredne ona frakcija opozicije, ki hoče nadaljevati delovanje Ilircev. Brž ko ne, pravi ban, da so dobili ti možje migljaj tudi iz Cislitavije, da se obnove slovanske zveze. Po našem mnenju je ban vrlo dobro podučen, kaj se godi po Hrvaškem, saj še dobro vé, kako je kedo glasoval pri zadnjih volitvah. Če pa ga je dogodek v Sjeničaku iznenadil, tako da se nije mogel precej o pravem povodu, a ne uzroku izjaviti, prav radi verujemo. Povod je bil, kakor se zdaj trdi, mažarska zastava, katere se prebivalstvo brani. A pravi vzrok, zakaj se je branil, mora biti vsakemu poznat, kdor se temeljiteje bavi z gmotnimi in političnimi odnosi hrvatskega naroda. Ban ni govoril o gmotnih odnosih, pač pa je omenil neke politične zadeve, ki je ob enem za nas tudi gmotna. To je činovništvo na ogerskih državnih železnicah. To činovništvo, pravi ban, je mažarsko, in Hrvati ga ne razumijo, pa radi tega je mnogo nezadovoljstva, in posebno še to, ker se Hrvati ne nameščajo v to službo. Ta pritožba se je tolikokrat omenjala v hrvatskem saboru, da je vsakdo mislil, slednjič se mora vendar enkrat v tej zadevi na bolje obrniti. Ali vse zastoj. Mažar je zasedel železnice pa jih ne da iz svojih rok. Na razne interpelacije glede te zadeve ni hrvatska vlada sploh odgovarjala, a mažarske železniške šole celo odobraval. A zdaj je priznal ban sam, da je ravnanje mažarske uprave v tem pogledu krivično za Hrvate, kar je tudi v istini bilo precej, ko so se začeli hrvatski železniški činovniki potiskovati iz službe, češ da ne znajo mažarskega jezika, a takrat se ni proti temu uprla hrvatska vlada, kakor bi se bila morala. Kje so pa drugi vzroki nezadovoljstva med hrvatskim narodom? Ko bi jih bil ban vse naštel, ne bi jih bil mogel mažarski dopisnik v enem svojem poročilu priobčiti, toliko jih je. Ali o tem se molči, pové se samo mrvica, a vse ostalo si je opozicija le izmislila, pa narod razdražila. Zato raj le po opoziciji!

Nek tak mažarski dopisnik se je zglašil tudi pri profesorju dr. Pliveriću, katerega smatrajo Mažari za nepristranega moža v razsojevanju hrvatskih

Nekoliko časa hodiva po močvirnih travnikih, potem se obrne pot navzdol. Za vasico Kartitsch zavpije g. Vrščak zmagonosno: „Železnica!“ kakor nekdanj Krištof Kolumb: „Suha zemlja!“ Res se vidi železnica v pustiški dolini. Sedaj podvizava korake in kmalo sva v lepem trgu Sillian. Tukaj počakava vlak, ki naju pripelje do večera v mestice Lienz, kjer sva prenočila v gostilnici „zur Sonne“. Drugo jutro (4. septembra) naju tira stroj po dravski dolini proti Beljaku in od tu v — domovino.

Nekega vprašanja si nisem mogel lahko razjasniti, vprašanja: Kje so turisti? Pri tridnevnom potovanju na 90 kilometrov dolgi progi od Šmohora do Silliana nisva srečala niti jednega, in sicer o času, ko je vse polno izletnikov! Tu se vidi, da so ljudje dandanes že preveč omehkuženi. Zato ne hodijo radi po stranskih dolinah, kjer bi pogrešali postrežbe, katere so doma navajeni. Prehudo bi jim bilo, pariti se na solcu, spodtikati se nad cestnim kamenjem, ali da bi jih celo oprala kaka ploha. Pač malo jih je, ki potujejo res iz ljubezni do lepe narave ali pa zato, da opazujejo ljudsko življenje. Velika večina se najbolje počuti v kupéju, v hotelu ali v kopališču. Tudi znamenje našega časa!

zadev. To je bilo zares pred nekaj leti, ko je dr. Pliverić stal še na temelju hrvatskega prava, zdaj je politični strankar, skoraj bi rekel uskok, pa ga morejo smatrati sami mažaroni vkup z Mažari za nekakšen avtoritet v naših političnih zadevah. Tudi pri dr. Pliveriću je zvedel mažarski dopisnik, da je zedinjena opozicija mnogo kriva današnjim nemirov, ali tudi Mažari s svojim dosedanjim ravnanjem niso po njegovej trditvi brez greha v tem pogledu. A da je temu tako, omenja regalno pravo, katerega Mažari na Hrvaškem nočejo odpraviti, in vendar je za narod to strašno težaven in krivičen davek. Da je temu res tako, vidi se iz tega, kako se protivijo temu krivičnemu davku trgovske in obrtne komore ter vsi oni faktorji, ki so ž njim prizadeti. Celo v mažaronskih, vladi popolnoma udanih krogih se je pojavilo toliko nezadovoljstvo radi tega, da se je bati najhujih nasledkov in hrvatski zastopniki v Budimpešti so se celo odločiti morali v tej zadevi posredovati pri ogerskem ministerstvu. Iz vsega se vidi, da so našim merodavnim krogom poznati pravi vzroki nezadovoljstva v našem narodu, ali jih nočejo priznati, kajti čim to stre, priznali so tudi že vse ogromne pogoške njihove vlade in potem eo ipso izgubili ves ugled. Za zdaj se branijo še z opozicijo, češ da jim ona dela zmešnjave. Ali kmalu se odkrije vse, „kajti zaklela se zemlja raj, da se vse tajne odaju“. In takrat je odzvonilo tudi mažaroniji.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. oktobra.

Dipaulijev jezikovni predlog. Akoravno se je izjalovil prvi poskus barona Dipaulija, ko je skušal pridobiti za svoj načrt desnico in levico ter s tem dognati premirje mej sovražnikoma, vendar še ne mara mirovati, dokler se mu ne izpolni želja ter na kakoršenkoli način izvede njegova namera. „Vaterland“ poroča o tej zadevi, da je baron Dipauli sklenil, nikakor ne opustiti velike misli narodnega miru v Avstriji v klub trenutnim težkočam. Svojo idejo bode skušal izvesti nikakor ne proti, vendar pa morebiti brez desniških strank. Gotovo pa je, da ga bo do skrajnosti podpirala katoliška ljudska stranka, ki bo z vztrajnostjo končno vendar-le zmagala. Nadalje se pa hučuje „Vaterland“ nad gotovimi krogi, ki so se vmešavali v to vprašanje in preprečili njega rešitev, akoravno pri tem niso prav nič interesovani. S te strani je izšla po mnenju omenjenega lista zahteva, da levica, ako se vsprejme Dipaulijev predlog, ne sme nasprotovati pogodbenemu provizoriju. Ti neinteresovani krogi so najbrže Poljaki, ki so kot zvesti oprode Badenijevi najbrže na njegovo željo posegli v pogajanje in je pomagali razbiti.

Kongres zastopnikov „Raiffelsnovih društev“ se je otvoril, kakor smo napovedali, včeraj dopoldne ob 10. uri v zbornici nižje - avstrijskega deželnega zbora. Poleg mnogobrojnih zastopnikov raznih društev te vrste so se vdeležili otvoritvene seje poljedelski minister grof Ledebur, zastopniki poljedelskega in finančnega ministerstva, nižje-avstrijskega namestništva in kmetijske družbe. Kongres je otvoril deželni maršal Gudenus, ki je zborovalce pozdravil v prisrčnih besedah ter razložil pomen temu prevažnemu shodu. Nato je govoril poljedelski minister grof Ledebur, ki je zagotavljal navzoče, da si bo po moči prizadeval, tudi v Avstriji uvesti v Nemčiji že dalje časa z uspehom obstoječo spojitve samo- in državne pomoči. Po nekaterih nadaljnjih pozdravih se je prešlo na naznanjeni dnevni red in se mej drugim vsprejela resolucija, v kateri se deželni odbor pozivlja, naj poskrbi za to, da se v poljedelskem ministerstvu ustanovi poseben oddelek za kmečko zadrugištvo in da se imenujejo svetnikom v tem oddelku izvedenci iz srede Raiffelsnovih organizacij. Podrobnosti o prvem zborovanju še niso znane in jih toraj omenimo prihodnjič. Danes se zborovanje nadaljuje in najbrže tudi zaključiti.

Baron Banffy o razmerju mej Avstrijo in Ogersko. V včerajšnji seji ogerske poslanske zbornice je odgovarjal ministerski predsednik baron Banffy na zahtevo posl. Košuta povodom razprave o pogodbenem provizoriju, naj Ogerska izvaja posledice iz sedaj v Avstriji vladajočih zmešnjav ter dela na popolno neodvisnost. — Banffy je rekel mej drugim: To ni naš namen. Nedopustno je, da bi nasproti državi, s katero smo trajno združeni na podlagi pragmatične sankcije in zakona z l. 1897, neopravičeno v lastno korist izrabljevali

v Avstriji navstale neugodne razmere. Razmerje, na čegar podlagi stojimo, hočemo gojiti in ohraniti v vseh okolištinah. Prizadevamo si, da v Avstriji še nadalje obstoji ustavno življenje neomajano in da nam je mogoče v smislu istega zakona pogajati se o nagodbenih vprašanjih. Želeti je, da se kaj nasprotnega ne pripeti. Ko bi se pa vendar to zgodilo, česar nas Bog varuj, postopala bo vlada strogo v smislu določb, ki so navedene v ravnoistem zakonu. V § 68. zakona iz l. 1867 se glasi doslovno: Samo po sebi je umevno, da si za slučaj, ko bi se v kaki zadevi ne doseglo sporazumljenje, pridržuje dežela pravico glede popolne samostojnosti in ostanejo v veljavi v tem slučaju vse njene pravice. Ako torej pride tako daleč, ima vlada pred seboj popolno jasno pot in bo vedno storila svojo dolžnost. Koncem svojega govora je apeloval na zbornico glede zaupnice ter izjavil: „Javno mnenje v deželi je na naši strani. V tem gotovem prepričanju gledamo mirno v bodočnost in tudi prebivalstvo je lahko popolno mirno.“ Mej tem govorom, katerega je baron Banffy deloma bral, je opozicija neprestano ugovarjala ter zahtevala, naj vlada kar najpreje pretrga zvezo z Avstrijo ter pove, kako bo potem postopala. Desnica mu je pa seveda glasno pritrdjevala pri vsakem stavku. Glede tega govora trdijo politiki, da je bil skovan v ministerskem svetu in morda še celo na višjo željo. Akoravno je Banffy tako zatrjeval, da se nikakor ne straši pred eventualnim razdvojem, se je vendar razvidelo iz njegovih besedij, da bi bilo v resnici Mažarom zelo neljubo, ko bi nastopila katastrofa. Ako se pa Mažari tresejo pred tem trenutkom, ni se bati nam, ki smo dovolj dolgo prenašali tuja bremena. Škode Avstrija gotovo ne bo trpela, koristi bo pa imela gotovo.

Francoska poslanska zbornica se je pečala minulo soboto, kakor že določeno, s interpelacijami. Največ zanimanja je vzbujala interpelacija socialista Gerault-Richarda glede podraževanja moke in žita. Interpelant je ostro prijemal vlado, ker ne mara znižati carine na žito, ter izjavil, da podraževanje koristi le poljedelcem. Končno je še govoril proti špekulaciji na žitni borzi. — Ministerski predsednik Meline mu je odgovoril, da ni znižal carine radi tega, ker bi vsled tega prav nič ne padla cena kruhu, pač pa bi inozemci preplavili Francijo z žitom in s tem uničili francoskega kmets. Njegov govor glede borzne spekulacije ni bil posebno srečno izbran, akoravno je skušal zavriniti vse interpelantove trditve in obljubil predložiti zbornici splošen zakon proti termino-kupčiji. Dobro jo je pa zasolil z nastopnim stavkom: Ako bi socialisti porabili svojo moč zato, da bi zidali in ne razdirali, bi danes ne imeli krušnega vprašanja. Akoravno njegova trditve ni povsem resnična, kajti sami socialisti bi ne mogli odvrniti preteče lakote, vendar jim je pa Meline jasno pokazal, da so sami s svojim rogoviljenjem mnogo zakrivil. Ministrov odgovor se je vzel na znanje z veliko večino.

Kubansko vprašanje se z imenovanjem novega guvernerja v osebi maršala Blanca ne bliža svoji rešitvi, marveč je še vedno bolj zamotano. Sedanja Sagastova vlada je mečila, da bo takoj rešeno pereče vprašanje, kakor naglo se Weyler odzove z otoka Kube. Toda godi se ravno obratno. Ne samo, da se je še bolj poostriło razmerje mej Španijo in severoameriškimi Zveznimi državami, marveč tudi na Kubi se je stvar jela obračati na slabše. Precejšnja večina kubanskega prebivalstva ni zadovoljna z najnovejšimi naredbami Sagastove vlade, mnogoštevilni somišljeniki generala Weylerja ugovarjajo imenovanju novega guvernerja in sploh je zavladala v zadnjem času velika nezadovoljnost na otoku. Kar pa še primanjkuje, skušajo dodati oprode eksguvernerja Weylerja s hujskanjem napram vladi in njenim naredbam. Generalu Weylerju se vkljub strogi prepovedi prirejajo mnogovrstne ovacije in s tem zelo obtežuje akcija njegovega naslednika. Vojaški položaj na otoku se ni prav nič zboljšal; do 40.000 vojakov je vedno v bolnišnicah; finančjelne in trgovinske razmere so pa nad vse neugodne. Po vsej pravici vlada v Madridu splošna razburjenost in si vlada resno beli glavo, kako od pomoči neznosnim razmeram.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. oktobra.

(Proračunski odsek) je, kakor se nam poroča z Dunaja, včeraj vsprejel v drugem in tretjem branju vladno predlogo, tičečo se podpor ponesrečenim krajem.

Pri ti priliki je predlagal in utemeljeval dr. Krek sledečo resolucijo: „C. kr. vlada se pozivlje, da takoj presoja zahteve, ki jih je sklenil shod 15 županov dne 17. oktobra t. l. v Krškem z ozirom na postopanje ob živinski in prašičji kugi in navedlo v prošnji na notranje ministerstvo, in da jih čim najpreje reši v blagohotnem smislu.“

(Državni telefon in brzojavljanje) Naročniki telefona imajo mej drugim tudi to korist, da ima vsak naročnik pravico zahtevati, da se njemu došli brzojavi nemudoma po telefonu objavijo. S tem se pridobi časa veliko; jednako imajo tudi pravico po telefonu odpošiljati svoje brzojave, kar zopet stvar pospeši in ob enem pota prihrani.

(Osebnostna vest.) Finančnemu ravnateljstvu prideleni respicijent finančne straže, Viljem Robida, je imenovan komisarjem v X. činovnem razredu.

(Poročil) se je včeraj 25. t. m. v Celju gosp. Ivan Rebec, ključarski mojster, z gospodičino Josipino roj. Životnik. — Novoporočencema na mnoga leta!

(Iz St. Petra na Krasu) 25. okt. Vem, da pričakujete poročila o včeraj tukaj se vršečem socialdemokratskem shodu, zato Vam podam o tem važnem činu nekoliko bodrilnih črtic. Priprava k shodu bila je nekako tiha. Obveščeni po „Slovenca“ smo komaj zadnje dni zvedeli, da se bo vršil shod v „Nar. gostilni“ ob četrty uri popoldne. — Mnogi se za to niso menili, ker naše ljudstvo ni posebno uneto za obiske shodov, večino ljudij je pa odvrnilo to, da je napovedani „dnevni red“ veljal samo železničarjem. Shod se je radi pičle udeležbe otvoril po peti uri, pod predsedstvom gosp. Avg. Petriča iz Postojine, kateri je dal besedo g. Kopaču. Govornik pričel je govoriti sedemnajstim možkim in dvema ženskama svojo ulogo v tem smislu, da bi spravi poslušalce pod soc. demokratično okrilje. Govoril je milovalno, toda krepko in previdno, vendar je obsojal tudi soc. dem. vodje, namreč: „kdor ne dela, naj tudi ne je“. Govor bil je umljiv; neumestno pa je bilo, da je v večini veljal drugim ne železničarjem: Olomuški škof in njegove tovarne za žganje, katerih je baje sedem, papež in njegova palača s 365 sobami, žegnanci, kmetje, tovarniški delavci, parlament, poslanci, vera, večnost, „Slov. Narod“, „Slovenec“ itd., to menda niso železničarji, ne te stroke podjetniki? — Poldrugo uro nam govoreči gosp. Kopač je za zdaj dobro došel! Po njegovem govoru je lahko umeti soc. dem. zvijače, umeti pa tudi, zakaj se je, sicer na javni shod, tako natihoma pripravljalo: Boljši je jeden vrabec vjet, nego tropa golobov če jih ni?

(Iz Besnice) 22. oktobra. Minuli četrtek se je vršilo v Besnici blagoslovljenje razširjenega pokopališča. Preč. gosp. dekan Anton Mežnarec je v lepih besedah razložil obilno zbranemu ljudstvu pomen pokopališča. Pri sv. maši je bilo petje po prizadevanju gosp. duh. pastirja Fr. Ser. Pokorna nepričakovano dobro. Sploh pa so Besničani pod vodstvom gosp. Pokorna pri cerkvi in župnišču in prostoru okolu cerkve toliko storili, da je vse popolno prenovljeno. Mala občina besniška ima tudi svojo hranilnico in posojilnico, ki se jako lepo razvija. Tako procvita duševni in gmotni napredek, kjer duhoven in ljudstvo delujeta jedino in požrtvovalno. Čast taki občini!

(Na kamniški železnici) so pri Trzinu našli 23. t. m. na železniškem tiru naloženega precej debelega kamna. Vlak se je še pravočasno ustavil, tako da ni bilo nobene nesreče. Zlobneža, ki je to storil, še niso dobili.

(Samomor.) Dne 22. t. m. se je vstrelil v glavo sedlar Jožef Pongratz v Krškem. Našli so ga mrtvega na kupu koruzne slame na Ausecevem keglišču. Kroglja mu je prodrla skozi desno uho v glavo. Zakaj da se je usmrtil, ni znano. Zapustil je vdovo in troje nepreskrbljenih otrok.

(Obrt v celjskem mestu) začela se je hvala Bogu tudi za nas Slovence prav lepo razvijati. Zlasti se je pokazal napredek, odkar stoji naš krasni „Narodni dom“, ta preklicani trn, ki celjske nemškutarje tako neizmerno bode v oči, da bi ga najrajši razrušili, če bi ne bil tako trdno postavljen. Nadelstvo posojilnice, katera je „Narodni dom“ zgradila, je pač dobro pogodilo, da je osnovalo v pritličju stavbe toliko primernih prostorov za trgovino, kakoršnih je bilo poprej zlasti narodnim trgovcem in obrtnikom v mestu težko dobiti in kakoršnih ni danes najti nikjer v celem mestu. Tako imamo sedaj v „Narodnem domu“ poleg gostilne že 4 nove

trgovce in sicer po jednega za sukneno in mešano blago, svojega tapetnika in zalogo pohištva ter novo trgovino s svečami itd., katero smo najbolj potrebovali, da nam od sedaj za naprej ne bode več treba ponujati naših slovenskih grošev tistemu zarizenemu, nasprotnemu svečarju v Celju, kateri je slovenske goste zasmehoval in kateri ni nobene prilike in volitve zamudil, da ne bi bil oddal svojega glasu za nemškutarskega kandidata ter s tem pokazal, da mu je pač ljub denar iz slovenskih rok, da pa Slovence iz dna srca črti. V kratkem pa se bodele popolnili v „Narodnem domu“ še ostali dve, dosedaj še prazni prodajalni z novimi obrti, in tako bodedo pridobili v enem letu kar pol tuceta novih trgovin, kar je gotovo za nas Slovence znak, da napredujemo tudi na tem polju in s čemer smo svojim nasprotnikom jasno dokazali, da nam je konečno že vendar resna volja, otrestiti se ptujčevega gospodarstva v vseh strokah. Zaradi tega je pa tudi vsacega zavednega Slovenca dolžnost, da se zvesto oklene gesla: „Svoji k svojim!“ „Dom.“

(Zagrebski nadškof) dr. Juraj Posilović je bil 18. oktobra vsprejet pri sv. Očetu v avdiijenci.

(Najhitrejša ladija na svetu.) O jubilejski svečanosti kraljice Viktorije je bila največja dika angleškega brodovja novi parnik „Turbinija“. Iznasel ga je angleški inženir Parson. Omenjeni parnik rabi le polovico časa, kakor druge ladije, da pride v Ameriko. Naši najhitrejši parniki preleté v jedni uri okoli 20 morskih milj, „Turbinija“ pa že pri svoji prvi poskušnji 29, pri drugi 31 in pri zadnji celo 32.75 morskih milj. Če se pomisli, da je „Turbinija“ le 30.5 m dolga in 2.75 m široka, zato je mnenje iznajditeljevo, da bi z večjim čolnom prešel 40 milj (73 kilometrov), popolnoma opravičeno. „Turbinija“ ima pa poleg hitrosti še jedno dobro lastnost. Vojne ladije imajo to neprilichnost, da jih parni stroji močno stresajo, kar ni ravno prijetno niti za ljudi niti za razne priprave. Pri „Turbiniji“ ni nič tega. Vrh tega zavzema stroj pri novem parniku prav majhen prostor ter je lažja kot vse dosedanje. Z iznajdbo tega stroja se je storil velik napredek v razvitku pomorskega prometa.

(Kako sodijo Kafri o protestantih?) Casopis „Annales de la propagation de la Foi“ pripoveduje: Ko so ustanovili jezuiti pred več leti misijonsko postajo pri Zambezi med Kafri, naleteli so na mnoge predsodke domačinov. Smatrali so jih za kako versko ločino, kakor so jih pred njimi napravili protestantje. A počasi so začeli Kafri primerjati in presoati ter kmalu ločiti katoliške duhovne od protestantovskih. Dejali so: „Vaša vera se težje spolnuje kot druge, mora biti prava. Ondi je sebičnost, tukaj požrtvovalnost“. Danes je krščenih nad 500 Kafrov, kojih največja želja je, pripeljati k isti veri i svoje rojake.

(Žalostna poroka socialnega demokrata.) Neki Novak je živel v Pragi mnogo let v divjem zakonu, ali po socialno prosti ljubezni z deklo Cievaskevo. Imela sta skupaj dva otroka, tretji je na potu. Novak je moral letos k orožnim vajam, prehladil se ter pri vrnitvi se je moral vleči. 26. sept. je bil previden s sv. zakramenti in ob enem s svojo priležnico poročen. Kar ni hotel skozi več let prostovoljno storiti, moral je storiti na smrtni postelji, da dá otrokom svoje ime.

Društva.

(Slovensko planinsko društvo) snuje odsek amater-fotografov. Že načrt odsekovih določil kaže, da je društvo v svojem delovanju zopet storilo važen in vsestransko koristen korak; kajti s pripomočjo tega odseka pridobilo bode društvo brez posebnih stroškov polagoma slike vseh koč, planinskih pokrajin in drugih važnih predmetov. Odsekovi člani pa bodo dobili strokovna navodila za fotografiranje in vezbanje. Njih proizvodi bodo dobili veliko več veljave, ker pridejo v javnost. Odsek namerava že letos napraviti malo razstavo. Shod za osnovev tega odseka vršil se bode dne 28. oktobra t. l. ob 8. uri zvečer v društveni sobi slovenskega planinskega društva v „Narodnem domu“, kamor so vabljeni vsi slovenski amater fotografi. — Člane sprejema osrednji odbor slovenskega planinskega društva pismeno in ustno.

(Vipavska vinarska zadruga.) Ker se je v št. 233 „Slov. Naroda“ zopet znani dopisnik oglasil z namenom zadrugi škodovati in je „Slov. Narod“ na naš popravek v št. 236 v svojem dodatku isto trdil, prisiljeni smo zadevo pojasniti. Iz one notice „Slov. Naroda“ razvidi se, da dopisnik ni strokovnjak, neumestno je pa tudi to, da „Slov. Narod“ uporablja to kot agitacijsko sredstvo za bodočo vipavsko-idrijsko deželnozborsko volitev, dočim mora vsak nepristranski človek spoznati, da je zadruga

gospodarsko društvo in kot taka nima s politiko opraviti. Stvar je pa ta-le: Vinarska zadruga je dosedaj razpošiljala samo naravna vina, a ni mogla uspešno konkurirati s ptujimi, po nizki ceni uvažanimi vini. Ponujala je svoje naravno blago povsod, a odgovarjali so nekateri večji odjemalci: „Mi bi raje Vas podpirali, kakor ptujca toda Vaše vino je predrago za naše konsumente, koji zahtevajo vina po prav nizki ceni, pripravite tako poluvino, kakoršno kupimo drugje, pa bomo pri Vas naročili.“ Zaradi tega nakupila je letos vin. zadruga ob trgatvi večjo množino grozdja, da je napravila poleg naravnega vina za poskušnjo tudi poluvino in sicer na isti način, kakor se podučuje v vinarskih šolah in pišejo strokovni listi. Omenjeno poluvino je dobra in zdrava pijača, ker sestoji iz ravno istih snovij, katere se v grozdju nabajajo. Tako vino po naših mislih, in tako sodijo tudi nekateri drugi veščaki, ni umetno vino. Umetno vino je n. pr. ono iz zagrebske tovarne in drugih enakih tovarn fabricirano iz ekstraktov in esenc, katero je traven tudi škodljivo. To potrjuje tudi glasilo „Niederösterreich. Weinbauverein“. Vinarska zadruga je delala imenovano polvino očitno brez strahu in je tudi vsakemu, ki je prišel v klet, vse razkazala, v svesti si, da dela pošteno in zakonito. Zadruga ima na sedih zazuamovani vsako vrsto vina in bode tudi isto pod takim imenom prodajala. Na ta način ne bo nobeden kupce opeharjen niti vinogradniki oškodovani, ako bi tako ravnali, pač pa škoduje našim kmetovalcem več „Slovenski Narod“, ker vsprejemlje take notee od nekmetovalcev, kojim je vse kaj drugega mari, kakor koristi naših vinogradnikov. — Petiotizujejo in galizujejo vino v vseh vinorodnih krajih, posebno v veliki meri na Francoskem, kjer so nam uzor umaega kletarstva in vinarstva. Tudi na Kranjskem se petiotizuje in galizuje že nad 30 let in smelo trdimo ter lahko tudi dokažemo, da ravno privrženci „Slovenskega Naroda“ so bili v tej stroki prvi in so še največji mojstri in žalibog, da so ravno oni tisti, ki so prevažali tako vino za pristno po visokih cenah. — Vinarska zadruga pa pošteno postopa, ker prodaja samo pristno vino za pristno, galizovano za galizovano, petiot za petiot po primerno nizkih cenah. To dejstvo je vznemirilo naše liberalne posestnike, ker se boje, da bi ravno vin. zadruga z letošnjim kletarskim postopanjem podrla njihove dosedanje nepošteno kupčije.

Telegrami.

Dunaj, 26. oktobra. Pod predsedstvom dr. Kathreina se je sešlo včeraj zbornično predsedstvo k seji, da določi v smislu § 10. poslovnega reda hišni red. Posvetovanje pa je bilo brezuspešno in se nadaljuje v jedni prihodnjih sej.

Dunaj, 26. oktobra. Po otvoritvi današnje seje poslanske zbornice je prebral podpredsednik vitez Abrahamowicz dopis predsednika Kathreina, s katerim se ta odpoveduje časti zborničnega predsednika. Ta vest je vzbudila mej poslanci veliko vznemirjenje.

Dunaj, 26. oktobra. Ravnokar izvem, da je Kathrein odložil predsedništvo brez vednosti „katoliške ljudske stranke“, ker so merodajni krogi nezadovoljni, da je Kathrein sklenil kompromis z obstrukcijo, hoteč z lepa pridobiti levčarje. Predsednikom kandidujejo dr. Ebenhocha. Večina se lovi in lima.

Dunaj, 26. oktobra. Kathrein je odložil predsedništvo. Vzrok utegne biti, ker so Poljaki odločno proti Dipaulijevemu jezikovnemu predlogu; vsled tega je Dipaulijeva stranka nevoljna in skoraj gotovo izstopi iz večine in dosledno Kathrein iz predsedništva. Ako bo večina razbita, podamo se na počitnice.

Dunaj, 26. oktobra. (Poslanska zbornica.) Poslanec dr. Lueger je interpeloval ministerskega predsednika radi včerajšnjega govora barona Banffyja ter vprašal vlado, kaj namerava storiti, ako se nagodbeni provizorij ne reši ustavnim potom. — Poslanec Gross vloži predlog o zatožbi celega ministerstva radi zasilne naredbe z dne 24. avgusta, s katero se podaljšuje zakon glede sladkornega davka. Nato se vrši glasovanje po imenih glede neke „peticije“ proti jezikovnim naredbama, na kar se nadaljuje razprava o zatožnici ministerstva glede dogodkov v Hebu.

Dunaj, 26. oktobra. Današnji „Fremdenblatt“ naglašja, da mej Dipaulijevim jezikovnim predlogom in nagodbenim provizorijem ni sicer nikake skupnosti, vendar pa prvo vprašanje nikakor ne izključuje drugega, ako se namreč presojata s stvarnega in ne strankarskega stališča. Nujna potreba

v avstrijski politiki je, da se rešita obe vprašanji. Za rešitev obeh nalog se pri dobri volji najde dovolj časa in gotovosti.

Dunaj, 26. oktobra. Budgetni odsek je vsprejel v nadrobni razpravi vladno predlogo glede dovolitve kreditov. Finančni minister je opomnil tekom razprave, da bode vlada še našla priliko pojasniti svoje mnenje glede gradnje kanala mej Donavo in Odro, ter izrazil nado, da se popravijo poškodbe na progah državne železnice tekom prihodnjega leta.

Dunaj, 26. oktobra. Shod za Raiffeisen-zavode se je vršil ob zelo obilni udeležbi. Navzoči so bili zastopniki vseh kronovin. Dosedaj je osnovanih v Avstriji 1500 Raiffeisen-blagajnic. Hranilne vloge znašajo blizu 18 milijonov. Premoženja imajo 1 in pol milijona. Poslanec dr. Šusteršič je posebe obširno poročal o stanju Raiffeisen-zavodov na Kranjskem ter zahteval za vse zavode enakopravnost in enakovrednost.

Budimpešta, 26. oktobra. Cesar se je podal včeraj popoldne v Gödöllő, od koder se povrne najbrže tekom jutrišnjega dne.

Budimpešta, 26. oktobra. Nadžupanom budimpeštanskim je izvoljen dosedanji župan Markus.

Budimpešta, 26. oktobra. Koncem današnje seje, ki je bila zelo kratka, je naznanil predsednik, da se zasedanje prekine do 3. novembra.

Rim, 26. oktobra. Iz vseh krajev Italije dohajajo poročila o grozni povodnji, ki povzroča veliko škodo. Razdrtih je mnogo hiš, mostov, nasipov, in poplavljenega mnogo polja. Tudi ljudij je več ponesrečenih.

Novi Jork, 26. oktobra. Ekspresni vlak, ki vozi mej Buffalo in Novim Jorkom, je 24. t. m. zjutraj prevrnil se v reko Hudson. Nasip, na katerem je bila speljana železnična proga, je voda izpodkopala. Stroj in sedem voz s šinami vred je padlo v vodo. Ubityh je 28 oseb. Nekaj popotnikov so rešili na ta način, da so prebili strehe na vozovih ter potegnili iz njih posamne osebe na pripravljene čolne.

Umrli so:

23. oktobra. Marija Bleje, zasebnica, 61 let, Florjanske ulice 42, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
25	9. zvečer	745.6	5.4	sl. svzh.	jasno	
26	7. zjutraj 2. popol.	745.1 745.4	-0.3 11.4	sl. svzh. sl. vzhsvzh.	megla jasno	0.0

Srednja večerajšnja temperatura 6.7°, za 2.0° pod normalom.

Zajamčeno pristna 714 6-1

španska in portugalska desertna vina
in pravi francoski konjak,

znanka „Carle Frères“

prodaja J. KLAUER v Ljubljani.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. oktobra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	11	58	Špeh povojen, kgr.	—	68
Rež,	8	50	Surovo maslo,	—	82
Ječmen,	6	30	Jajce, jedno	—	3
Oves,	6	40	Mleko, liter	—	10
Ajda,	9	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso,	7	50	Telečje	—	60
Koruz,	6	20	Svinjsko	—	58
Krompir,	2	50	Kostrunovo	—	36
Leča, hktl.	12	—	Piščanec	—	50
Grah,	12	—	Golob	—	16
Fizol,	10	—	Seno, 100 kgr.	—	1 96
Maslo, kgr.	—	92	Slama, 100	—	1 70
Mast,	—	70	Drva trda, 4 kub. m.	—	7 20
Špeh svet,	—	60	„ mehka, 4 „	—	4 80

Pozor!

Vljudno naznanjamo zasebnikom, krčmarjem in vinskim trgovcem, da imamo

zanesljivo dobra in pristna
nova vina briska

na prodaj, bela in črna. 702 3-3

Vinarsko in sadjarsko društvo
za Brda v Gorici.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrška obstoji od l. 1828)

prodaja

domaća in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinejšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 17

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

„ZORO“,

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedijake l gld., za dijake 60 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur.,
Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76, IV, 30.

Severonemški Lloyd v Bremi.

491 30-26

Od vis c. kr. ministerstva v sled ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Brodarstvo poštinih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Brema - Sev. Amerika.
Do Novi-Jorka.

Iz Breme vsak torek in soboto zvečer.

Iz Southamptonu dotaknivi se

Cherbourga vsako sredo in nedeljo

Iz Genove dotaknivi se Neapola

via Gibraltar

dva ali trikrat

na mesec.

Brema - Južna Amerika.
Do Montevideo.

Do
Baltimore.

Brema - Vzhodna Azija.
Do Kitajskega.

Do
Buenos-Ayres.

Do
Japonskega.

vožnja po morju
čez ocean do
Novi-Jorka traja
7 do 8 dni.

Brema - Avstralija.
Do
Adelaide, Melbourne,
Sydneya.

Najlepša in najcenejša priložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:

Edvard Tavčar.

Dunajska borza.

Dné 26. oktobra.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	10	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	30	"
Avstrijska zlata renta 4%	123	"	05	"
Avstrijska krona rent 4%, 200 kron	101	"	45	"
Ogerska zlata rent 4%	121	"	85	"
Ogerska krona rent 4%, 200 kron	99	"	70	"
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	946	"	—	"
Kreditne delnice, 160 gld.	352	"	25	"
London vista	119	"	65	"
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	"	80	"
20 mark	11	"	75	"
20 frankov (napoleonidor)	9	"	52	"
Italijanski bankovci	45	"	10	"
C. kr. cekini	5	"	66	"

Dné 25. oktobra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	160	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	"	75	"
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	190	"	—	"
4% zadolžnice Rudolfove zelez. po 200 kron	99	"	30	"
Tisine srečke 4%, 100 gld.	139	"	50	"
Dunavske vravnave srečke 5%	128	"	25	"
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109	"	85	"
Posojilo goriskega mesta	112	"	50	"
4% kranjsko deželno posojilo	98	"	—	"
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	"	60	"
Prioritetne obveznice državne železnice	227	"	50	"
" južne železnice 3%	181	"	25	"
" južne železnice 5%	126	"	—	"
" dolenskih železnice 4%	99	"	50	"

Kreditne srečke, 100 gld.	198	gld.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156	"	—	"
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	18	"	75	"
Rudolfove srečke, 10 gld.	24	"	50	"
Salmove srečke, 40 gld.	74	"	—	"
St. Genois srečke, 40 gld.	79	"	—	"
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	50	"
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	161	"	75	"
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3350	"	—	"
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	403	"	—	"
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	82	"	—	"
Splošna avstrijska stavbinska družba	92	"	—	"
Montanska družba avstr. plan.	132	"	75	"
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	165	"	50	"
Papirnih rubljev 100	127	"	25	"

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri izrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vredn. stih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče vis. cega
obrestovanja pri popolni varnosti.
naloženih glavnice.